

velsen af mit **Ændringsforslag** til Forretningsordenens § 4 at forudsætte, at **Dplysninger** fra Udvalgets høitagede **Ordfører** kunde have foranlediget mig til ikke at indgive det. Disse fandt jeg imidlertid ved den foreløbige **Behandling** ikke Leilighed til at erhverve; men hvad den høitærede **Ordfører** for Udvalget idag har yttret, er af den **Beskaffenhed**, at jeg ikke finder mig foranlediget til at tilbagetage mit **Ændringsforslag**, idet jeg nemlig derved er bleven underrettet om, at **Meningen** af Ordene „**efter hans Anmodning**“ er, at der deri skal indeholdes en **Bemyndigelse** for Formanden til at bestemme, hvilken af **Viceformændene** der skal træde i hans **Sted**. Nu kan det, som jeg ogsaa har forudsat, og som den høitagede **Ordfører** indrømmede, indtræde, at **Forsalds Indtrædelse** for Formanden kunde være af den **Beskaffenhed**, at det kunde hindre ham fra at gjøre en **Anmodning** til en af **Viceformændene**; men for dette særegne **Tilsælde**, for denne **Eventualitets Skyld** skal jeg ikke inhævere **Ændringsforslaget** og tager det saaledes tilbage.

Formanden: Dette Forslag til § 4 er saaledes af Forslagsstilleren taget tilbage. Jeg tillader mig at forespørge, om **Nogen** af **Rigsdagens Medlemmer** optager dette? (Ophold). Da **Ingen** optager det, vil det altsaa være at betragte som bortfaldet.

Ordføreren: Det er ganske vist, at Udvalget har deelt det **Dnsse** med den første **Landsthingsmand** for **3die Kreds**, at **Udkastet** kunde blive affattet saa correct som muligt; men paa den anden **Side** er det en **Selvfølge**, at, naar man først har forelagt **Rigsdagen** et Forslag, er man ikke tilbøielig til at gaae ind paa **Ændringer**, ved hvilke man ikke kan erkende, at **Forslaget** i det Hele vil vinde **Noget**. Jeg skal, hvad angaaer de specielt foreliggende **Forslag**, indfranke mig til nogle ganske faa **Erindringer**, og da først berøre det **Forslag**, der

vedkommer den første **Paragraph**. Det er ganske rigtigt, at **Landsthingets Forretningsorden** indeholder de Ord: „iblandt sine **Medlemmer**“, og man kan maaskee ogsaa erkende, at det er en tydeligere **Affattelse** af **Paragraphen**; men ligesom dette **Tillæg** i **Landsthingets Forretningsorden** ikke har nogen praktisk **Grund**, saaledes kunne vi heller ikke overbevise os om, at dette **Tillæg** i nogen **Maade** er nødvendigt for at sætte den rette **Fortolkning** og **Anvendelse** af **Paragraphen** udenfor al **Tvivl**. Hvad det **Forslag**, som er stillet fra **Udvalgets Side**, angaaer, da har jeg allerede sagt, hvorledes **Udvalget** er kommet til dette **Forslag**. Jeg henholder mig dertil, og, forsaavidt der er gjort opmærksom paa, at **Formanden** kunde døe, da er dette jo meget rigtigt, og der kan altsaa ogsaa blive **Spørgsmaal** om at vælge en ny **Formand**; men det har været vor **Anskuelse**, at, naar et saadant **Tilsælde** forelaa, var der kun **Et** af **To**, der kunde skee, enten maatte een af **Viceformændene** træde til og foranledige et saadant **Valg**, eller ogsaa maatte man gaae den **Vej**, vi have foreslaaet i **Udkastet**, nemlig at i ethvert saadant **Tilsælde** maatte de tvende **Formænd** for **Thingene** trække **Lod** om, hvem af dem der skulde lede **Valget** af en **Formand**. Om nu den høitærede **Rigsdag** vil billige det **Forslag**, vi i denne **Henseende** have gjort, eller den ved at lade denne **Bestemmelse** bortfalde vil billige, at **Viceformanden** træder til i dette **Tilsælde** paa samme **Maade**, som ved nærværende **Rigsdags Constituering** en **Aldersformand** kom til at fungere, hvilket var en noget usædvanlig **Vej**, det skal jeg naturligvis ganske henstille; men det er **Bevidstheden** om det **Usædvanlige** og **Uregelmæssige** i den **Fremgangsmaade**, der netop er brugt, da den nærværende **Rigsdag** begyndte at træde i **Virksomhed**, som har foranlediget **Udvalget** til det **Forslag**, der udgjør det sidste **Punktum** i **Paragraph 1**.